a Aſſumpſit ih̄s petrū ⁊ iacobuꝫ ⁊ iohēm frēm ei⁹ ⁊ duxit il
los in montē excelſum ſeorſum ⁊ transfiguratꝰ eſt añ eos.
Math. xvij. Xp̄s facit hic duo circa apoſtolos. Primo in-
ſinuat familiaritatē caritatis vt diligat̄. Secundo preoſtēdit ſignū
ſue future claritatis vt ei deuote ſeruiatur. primū tangitur ibi. Aſ-
ſumpſit. ſecundū ibi. duxit illos ¶ Nota ꝙ domin⁹ aſſumit homieꝫ
ad quatuor. primo ad ſui ſeruiciū a peccatis abſtrahēdo. ſecundo
ad ſui cōſorcium tribulacōibus exponēdo. tercio ad ſecretarium a
ſtatu ſeculi ad religionē vocando. quarto ad palaciū a preſenti mi-
ſeria ad regnum celeſte perducendo. ¶ Primo dico ꝙ aſſumit homi
nem ad ſui ſeruicium a peccatis abſtrahendo Exodi. vi. Ego ſum
domin⁹ qui educam vos de ergaſculo egipcioꝝ id eſt pctōꝝ ⁊ eruā
de ſeruitute ſupple diaboli ⁊ aſſumam mihi vos in populum ⁊ ero
veſter domin⁹ Egiptus interpretat̄ tenebre ⁊ ſignat peccatuꝫ p qđ
anima obtenebratur vt erret a via ſalutis ⁊ eam inuenire nō poſſit
Ergaſculū eſt locus laboris ⁊ ſignat ſtatum pctōris qui inutiliter
laborat imo ſtulte quia p eterna dānacōne. Sap. v. Errauimus a
via veritatis ⁊ iuſti. lumen non luxit nobis. Ecce tenebre egipcioꝝ
ſequit̄. Laſſati ſum⁹ in via iniquitatis ⁊ perdicionis. ecce ergaſculū
⁊ ambulauim⁹ vias difficiles. viā autē domi ignorauim⁹. O pctōr
ſi toto anno erraſti ⁊ in tenebris pctōꝝ ambulaſti reuertere ad do-
minū p penitēciam ⁊ dn̄s deducꝫ te de laborioſo ſtatu peccati per
ſuā graciā Jam diu laboraſti piculoſe per pctm̄ deum offendēdo la
bora mō fructuoſe p pniaꝫ deo ſatiſfaciendo. Rō. viij. Sic exhibui
ſtis membra veſtra ſeruire immundi. ⁊ iniqui. ad iniqui. ita nūc ex-
hi. ⁊c. Cū eni ſerui eētis pcti liberi fuiſtis iuſticie. i. caruiſtis iuſticia
Quē ergo fructū habuiſtis tūc in illis in quib⁹ nūc erubeſcitis naꝫ
finis illoruꝫ mors eſt. vide ergo ꝙ inutiliter pctōr laborat cui⁹ finis
mors eſt. vis ab hac morte liberari curre p pniam ad dn̄m ⁊ aſſu-
met te vt ſecū viuas Jhere. iij. Cōuertimini filij reuertētes qr ego de
us veſter aſſumam vos. aſſumam inquit a tenebris ad lucem ab er
rore ad veritatem. a ſeruitute diaboli ad ſeruitutem meā. a labore
ad requiem. a morte ad vitam. ¶ De ſecundo pſal. Pat̄ meus ⁊ ma
ter mea dereliq̄. me domin⁹ autē ⁊c. Ecce tribulacō. domin⁹ autem
aſſumpſit me vide ꝯſolacōem aſſumpſit me ſcꝫ ad cōſorcium ſui. q̄i
di. pr̄ meus ⁊ mr̄ mea carnal̄ eiecerūt me a ſuo ꝯſorcio ⁊ pſecuti ſūt

me.ꝫ celeſtis pater aſſumpſit me ad ꝯſorciū ſui ⁊ ꝯſolatus ē me Lu
ce.xxi. Trademini a parētibus ⁊ frib⁹ ⁊ amicis ⁊ cognatis ⁊ morte
affici.ex vobis ⁊ ezi.odi.oib⁹ ꝓpter nomē meū vide poci⁹ cui adhe/
rere debeas vel homi vel deo. certe deo.pſ̄. Mihi adherē deo bonū
eſt. Sed dices. ꝓcepit honorare prēm ⁊ mrēm Exo.xx. Et qn̄o poſ/
ſum honorare ſi eis nō adheſero dico qn̄ pr̄ ⁊ mat̄ ꝑmouēt te i ſer/
uicio dei ama eos adherēdo eis Si autē volūt te ꝯtrahere a ſuicō
dei derelinque eos ⁊ adhere deo. ⁊ ideo dicit dn̄s Luc.xiiij. Si q̄s
venit ad me et nō odit pa.ſu.et ma.ſu. ⁊ vxo. ⁊ fili. ⁊ fra. ⁊ ſoro.ad/
huc autē ⁊ animā ſuam nō pōt me⁹ eſſe diſci. Grego. Eos q̄ nobis
carnis ꝯgnacōe ꝯiuncti ſunt ⁊ quos ꝓximos nouim⁹ diligam⁹ et
quos aduerſarios in via dei patimur odiēdo ⁊ fugiēdo neſciam⁹ q̄
ſi eni ꝑ odiū diligit̄ qui carnalit̄ ſapiēs dum nobis praua ingerit n̄
audit̄. Noli ergo timere ſi carnales te ꝑſequūtur ſuſtine pacienter
qꝛ ſeruus xp̄o ⁊ aſſumeris ad ꝯſorciū xp̄i.pſ̄. Cum ipſo ſum i tri/
bulacōe eripiam eum ⁊ glorificabo eū. etſi xp̄s hic tecū eſt in tribu
lacōe. tu eris cum xp̄o in ſempiterna ꝯſolacōe Lu.xxij. Vos eſtis
qui ꝑmanſiſtis mecum in temptatōnibus meis ⁊ ego diſpono vobis
ſicut diſpoſuit mihi pat̄ regnum vt edatis ⁊ bibatis ſuꝑ menſā me
am in regno meo. ¶ Tercio aſſumit deus hominē ad ſecretarium
a ſtatu ſeculi ad religionē vocando. Math.xx. Aſſumpſit ihs.xij.
diſcipulos ſecreto ⁊ ait illis Ecce aſcendi.iheroſo. ⁊ fi.ho.tradetur
princi.ſacer.et ſcri.et cōdem.eū mor.et tra.gē.ad il. ⁊ flagel.et cru
ci. ⁊ tercia die reſur. Nō ꝙ ſic xp̄s aſſumpſit diſcipulos ⁊ duxit eos
iheroſolimā et ſecreta eis reuelauit ſic ſp̄ualiter adhuc aſſumit diſci
pulos ⁊ ducit iheroſolimā qn̄ vocat hoīes ab amore mūdi ⁊ ducit
ad religionē in qua eſt pacifica ꝯuerſacō qꝛ iheroſolima pacifica i
terpretat̄ in qua multa ſecreta eis reuelat ſcꝫ illa que ibi enumeran
tur de xp̄o ſcꝫ ꝙ morīet̄ illudetur flagellabit̄ crucifiget̄ ⁊ tercia re
ſurget ſp̄ualit̄ hec contingūt religioſ. ¶ Primo moriūtur mundo
quando amor mundi in eis funditus extinguitur ita qđ parentes
diuicias delicias ⁊ honores et omnia que ſunt in mundo contem/
nunt propter chriſtum Col.quarto Que ſurſum ſunt ſapite nō que
ſuper terram. mortui enim eſtis et vita veſtra abſcondita eſt cum
chriſto deo. Cum enim chriſtus apparuerit vita veſtra tunc ⁊ vos
appare. cum ipſo in gloria. ¶ Secūdo illuduntur qꝛ iam ab hoib⁹ in/

fatuantur iam religioſus non poteſt tranſire per plateam quin ab
omnibus inclametur. vnde religioſus pōt dicere illud. pš. Omnes
vidētes me deriſerunt me locu. ſunt la. ⁊ moue. ca. Sed tales irriſo
res recognoſcēt ſe erraſſe quādo dicent in nouiſſimo die hi ſūt q̄s
habuim⁹ in deriſum ⁊ in ſimilitudinē impro. nos inſenſati vitā il/
lorum eſtimabam⁹ inſaniā ⁊ finem illoꝝ ſine labore ⁊ honore. ecce
quomō ꝯputati ſunt inter filios dei. ¶ Tercio flagellanť linguis ꝺ̄
trahencium. qꝛ iam inoleuit ꝯſuetudo ꝙ quādocūqꝫ ꝯueniūt ſecu
lares ſiue in tabernis ſiue alibi ſemꝑ rodunt religioſos ꝑ detractō
nem pš. In ꝑſona religio. poſui veſtimen. me. cilici. i. habitū religi
onis aſſumendo ⁊ fact⁹ ſum illis in ꝑabolam aduer. me lo. qui ſe.
in por. ⁊ in me pſal. qui bi. vinum. ¶ Quarto crucifigenť a ſeipꝭ qn̄
totū corp⁹ ſuū ꝯfigūt ad crucē xp̄i. Gal. ij. Xp̄o affix⁹ ſū cruci viuo
autē iā n̄ ego. viuit autē in me xp̄s ⁊ cogitātes de paſſiōe xp̄i car/
nē ſuā crucifigūt ⁊ affligūt ieiunijs ⁊ vigilijs diſciplis ⁊ ſlib⁹ Gal.
v. Qui ſunt xp̄i carnē ſuaꝫ crucifigūt cuꝫ vicijs ⁊ ꝯcupiſcēcijs Ter
cia die reſurgēt quādo curata omni miſeria ad eternam leticiaꝫ ꝑ/
ueniunt. Prima ſiquidē dies eſt fidei xp̄iane quā habuerūt in ſecu/
lo. Secunda eſt religionis ſcē in q̄ ſeruierūt xp̄o. In his duob⁹ die
bus adhuc mortui ſunt Grego. Tempalis vita eterne vite cōꝑata
mors eſt pocius dicēda q̄ꝫ vita. Tercia vero dies eſt glorie. In hac
reſurgunt ab omni miſeria Rō. viij. Ipſa creatura id ē homo libēa
tur a ſeruitute corrupcōis in libertatē glorie filioꝝ dei ¶ Quarto aſ
ſumit hominē dn̄s ad palaciuꝫ a preſenti miſeria ad celeſte regnum
ꝑducendo. Deuť. xxxij. Expandit alas ſuas ſcꝫ miſericordie ⁊ aſſū
pſit eos atqꝫ por. in hume. Et ſequitur. Conſtituit eum ſuper excel/
ſa terre id eſt celum vt comedꝫ fructū agrorum id eſt mercedem re/
cipiet pro omnibus bonis operibus que in agro huius mundi ſe/
minauit. Beatus ille quem domin⁹ ſic aſſumit vt ſecum iugiť ma
neat ⁊ eius faciem videat. pſal. Beatus quē elegi. ⁊ aſſumpſi. habi
tabit in atrijs tuis. vere beatus qui aſſumitur a miſeria ad gloriaꝫ
hic enim eſt miſeria Job. xiiij. Homo natus de muliere breui viuēs
tempore repletur multis miſerijs. Illic gloria. Pſalmiſta. Magna
eſt gloria eius in ſalutari tuo gloriam ⁊ magnum decorem impo/
nes ſuꝑ eū. Itē aſſumiť a labore ad requiē. Apoc. xiiij. Beati mor.
q̄ in do. mo. Amō ei iā dicit ſpiri. vt requie. a la. ſu. Itē a dolore ad

gaudium yſa.lxxix. Ecce ego creo celos nouos ⁊ terrã nouã ⁊ nõ
erunt in memoria priora id eſt pores miserie ⁊ non aſcen.ſuper te.ꝫ
gaudebis ⁊ exultabis vſqꝫ in ſempiternum Item a paupertate ad
diuicias. Thobie.iiij. Pauperem vitam gerimus ꝫ multa bõ ha/
bemus ſi ti.deum et receſſerimus a malo ⁊ fecerimus bene. Item
a ſeruitute vſqꝫ ad regnum.hic enim eſt ſeruitus.p̃.Cor.nono.ca
ſtigo corpus meum et in ſeruitutem redigo.illic regnuꝫ.Sapiẽcie
quinto.Accipiẽt regnum decoris et dyadema ſpẽi de manu domi.
Item a mortalitate ad immortalitatẽ p̃.Cor.xv.Cum mortale h
induerit immortalitatem tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt abſorpta
eſt mors in victoria In mũdo mors vicit ſanctos.in celo ſancti vin
cent mortem quãdo pcipient vitaꝫ in qua mori non poterunt. Ad
quã vitam nos perducat ieſus xp̃us. Amen.

¶ Feria ſexta ſermo. poſt Remiſcẽ

Um tempus fructuum appropinquaſſꝫ miſit ſeruos ſuos
ad agricolas vt accipent fructũ vinee ⁊ agricole apprehẽ/
ſis ſeruis eius alium ceciderunt.alium occiderũt.aliũ xo
lapidauerunt. Math.xxi. In verbis iſtis duo tangũtur Prin ũ eſt
xp̃i circa ſalutem homis ſolicitudo. Secundũ peccatoris ingrati/
tudo,primũ ibi. Cum temp⁹ fructuũ.ſecundũ ibi.⁊ agricole appre/
henſis ¶ Nota ꝙ xp̃us multum deſiderat ꝙ peccator fructuꝫ boni
operis faciat. Hic autẽ fructus debꝫ habere quinqꝫ ꝓprietates Pri
mo debet eſſe boni odoris quãtum ad contricõeꝫ. Secundo dulc.
ſaporis quãtum ad confeſſionẽ. Tercio debet eſſe integer quãtum
ad ſatiſfactõem. Quarto debꝫ eſſe pulcher quãtum ad bonorꝫ ope
rum decoracõem. Quinto debꝫ eſſe durabilis quãtum ad finalẽ p
ſeueracõeꝫ. ¶ Primo dico ꝙ debꝫ eẽ boni odoris q̃ꝫtum ad ꝯtricio
nẽ.ps. Erit tanq̃ꝫ lig.qd̃ plan.eſt ſecus decur.aquarũ qd̃ fru.ſ.d.
in tempe ſuo. Decurſus iſte aquaꝝ eſt influencia diuine grẽ qñ illa
fluit in animã tunc homo facit fru.ſu. hanc aquã haurire debem⁹
de quinqꝫ vulnerib⁹ xp̃i.yſa.xij. Haurietis aquas in gaudio de fõ/
tib⁹ ſaluatoris. Hec aqua facit in homine fructũ boni odoris De ta
li odoẽ dicit Geñ.xxvij Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni cui
benedixit domin⁹. Ecce domin⁹ peccatorem cõuerſum vocat filiũ
Gal.iiij. Jam non eſt ſeruus ꝫ filius ꝙ ſi filius ⁊ heres per deum.
Ad hunc odorem multũ confert feruor dileccõis.qꝛ ſm pſm odor